

Arrest

nr. 255 499 van 3 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. ELLOUZE
Place Verte 13
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 januari 2021 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. ELLOUZE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, werd op 21 oktober 2015 als vluchteling erkend.

1.2. Verzoeker werd op 17 oktober 2019 door de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar (waarvan 6 maanden met uitstel gedurende 3 jaar onder voorwaarden) voor verkrachting van een meerderjarige.

1.3. Bij schrijven van 25 mei 2020, door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontvangen op 5 juni 2020, verzocht de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken om verzoekers vluchtelingstatus in te trekken op basis van artikel 49, §2, tweede lid en artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

1.4. Op grond van artikel 57/6/7 §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) werd verzoeker op 4 november 2020 schriftelijk de mogelijkheid geboden de redenen mee te delen waarom zijn beschermingsstatus moet worden behouden.

1.5. Op 15 december 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing werd op 16 december 2020 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger, geboren op 19 maart 1991 in het dorp Esian (district Shekhan, provincie Nineveh), waar u ook opgroeide. U bent een aanhanger van het Yezidi-geloof. U ontvluchtte uw dorp samen met uw gezin in augustus 2014 nadat Daesh uw regio was binnengevallen. Jullie vluchtten naar een kamp in Zakho, aan de grens met Turkije. U verliet Irak uiteindelijk samen met uw zus, H.(...) K.(...) K.(...) (O.V. X), eind mei 2015 omdat de situatie in het kamp niet langer houdbaar was. Jullie vader besloot dat het beter was voor jullie om te vertrekken en regelde jullie uitreis. Jullie bereikten België begin juni 2015. Op 9 juni 2015 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Op 21 oktober 2015 werd u door het CGVS de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 17 oktober 2019 werd u door de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar (waarvan 6 maanden met uitstel gedurende 3 jaar onder voorwaarden) voor verkrachting van een meerderjarige.

Op 5 juni 2020 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op grond van artikel 57/6/7 §2 van de Vreemdelingenwet werd u op 4 november 2020 schriftelijk de mogelijkheid geboden de redenen mee te delen waarom uw beschermingsstatus moet worden behouden. Uw antwoord werd op het CGVS ontvangen op 12 november 2020.

In het kader van de procedure ter heroverweging van uw internationale beschermingsstatus legde u ook volgende documenten neer: een arbeidscontract, een uittreksel uit uw medisch dossier en een uitgebreid deskundigenrapport met het oog op elektronisch toezicht.

B. Motivering

U werd op 21 oktober 2015 erkend als vluchteling.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, uw vluchtelingenstatus heden moet worden ingetrokken.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau van 17 oktober 2019. Uit dit vonnis blijkt dat u definitief veroordeeld werd voor verkrachting gepaard gaande met geweld, dwang en bedreiging van een meerderjarige.

Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau van 17 oktober 2019.

Uit bovenvermeld vonnis blijkt dat u definitief werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar (waarvan 6 maanden met uitstel gedurende 3 jaar onder voorwaarden) omdat u in de nacht van 6 op 7 mei 2019 een jonge vrouw van 20 jaar oud met geweld en onder dwang heeft verkracht. De rechtbank van eerste aanleg van Neufchâteau achtte de feiten die u ten laste werden gelegd als bewezen en wees bij de straftoemeting op **de minachting van betrokkene voor de fysieke, seksuele en psychische integriteit van zijn slachtoffer waarbij hij toevlucht nam tot geweld en dwang om een seksuele relatie op te leggen**. U had geen enkel respect voor de **categorische en herhaaldelijke weigering van uw slachtoffer** en uw gedrag bracht **onmetelijke schade toe aan uw slachtoffer** daar het ging om haar eerste seksuele ervaring. Verder werd bij de straftoemeting verwezen naar de **schijnbare afwezigheid van spijt en uw continue ontkenning en minimalisering van de feiten** en dit tot de dag van de hoorzitting. Voorts werd nog opgemerkt dat deze jonge vrouw **niet uw enige slachtoffer** was, maar dat uit analyse van uw telefoongesprekken blijkt dat u **reeds verschillende jonge meisjes, sommigen slechts 14 of 15 jaar oud, op dergelijke manier heeft benaderd**. Bijgevolg kan er niet betwijfeld worden dat het misdrijf waarvoor u op 17 oktober 2019 definitief veroordeeld werd een **bijzonder ernstig misdrijf** betreft.

Het misdrijf waarvoor u werd veroordeeld is bovendien dermate ernstig dat deze vaststelling an sich voldoende is om te stellen dat u een gevaar vormt voor de samenleving. Uit uw persoonlijk gedrag blijkt immers dat u **geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke, seksuele en psychische integriteit van anderen**, en dat u er **niet voor terugschrikt om geweld en dwang te gebruiken** tegen jonge meisjes en vrouwen teneinde **hen te dwingen om seksuele handelingen te stellen**. Bovendien blijkt dat u niet één, maar meerdere jonge meisjes, soms niet ouder dan 14 of 15 jaar, op dergelijke manier had benaderd. Tenslotte blijkt dat u **geen schuldinzicht noch berouw** heeft van uw daden. Hieruit kan worden vastgesteld dat uw gedrag getuigt van een **gebrek aan normbesef en een volgehouden gevaarlijke persoonlijkheid** waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op grond van artikel 57/6/7 §2 van de Vreemdelingenwet op 4 november 2020 de mogelijkheid geboden de redenen mee te delen waarom uw beschermingsstatus moet worden behouden. Uw antwoord werd op het CGVS ontvangen op 12 november 2020.

Uit uw schriftelijke verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Irak vreest voor uw leven en de oorlog aldaar. Op bescherming van de Iraakse autoriteiten zal u niet kunnen rekenen, want zij hebben u nooit beschermd. Net daarom is uw familie uit Irak gevlucht. U kan zich een leven in Irak ook niet voorstellen aangezien uw hele familie in België politiek asiel gekregen heeft. Bovendien lijdt u aan PTSD als gevolg van gevangenschap door IS. U bent hiervan nog niet genezen en de heroverweging van uw verblijfsrecht in België doet het leed herleven (zie antwoordstrook, vraag 1-2). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, doet geen van de door u aangevoerde elementen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en het feit dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. De door u ingeroepen vrees ten aanzien van uw herkomstland en de door u ingeroepen PTSD als gevolg van uw gevangenschap worden mee in rekening gebracht bij de beoordeling van het terugkeeradvies in uw hoofde, maar kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw medisch-psychologische situatie kan op basis van uw verklaringen en de door u neergelegde documenten, een uittreksel uit uw medisch dossier d.d. 9/11/2020 en een 'uitgebreid deskundigenrapport met het oog op elektronisch toezicht' d.d. 12/10/2020, niet weerhouden worden als verschoningsgrond voor het feit dat u een ernstig misdrijf heeft gepleegd dan wel voor het feit dat u een gevaar vormt voor de samenleving. Nergens uit de door u neergelegde documenten blijkt immers dat u op het moment van het plegen van het misdrijf waarvoor u krachtens het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau d.d. 17 oktober 2019 veroordeeld werd niet toerekeningsvatbaar zou zijn geweest. Evenmin kan op basis van uw verklaringen en de informatie in deze documenten geconcludeerd worden dat u niet langer een gevaar voor de samenleving zou vormen. Voorts zij trouwens opgemerkt dat u uw medisch-psychologische situatie, voor zover uit het betreffende vonnis kan worden afgeleid, niet als verzachtende omstandigheid heeft aangevoerd in het kader van uw correctionele zaak. Beide door u aangebrachte medische stukken

dateren tot slot ook van na het ernstig misdrijf waarvoor u werd veroordeeld, dat plaatsvond op 6 mei 2019, alsook van na uw veroordeling zelf.

Ter behoud van uw status voerde u in uw schriftelijke verklaringen aan dat u dicht bij uw familie en uw neven wil blijven, u vooruitzicht heeft op werk in de snackbar van uw familie en u België als uw land beschouwt (zie antwoordstrook, vraag 3). Ter staving van uw verklaringen aangaande uw toekomstige tewerkstelling legde u een kopie van een arbeidscontract van onbepaalde duur voor. Geen van deze redenen wijzigt echter iets aan bovenstaande vaststellingen en het feit dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Het loutere feit dat u dicht bij uw familie wil blijven en vooruitzicht heeft op werk ondermijnt op geen enkele wijze bovenstaande vaststellingen noch de conclusie dat u een gevaar vormt voor de samenleving. De door u neergelegde kopie van een arbeidscontract van onbepaalde duur bevat eveneens louter informatie over uw tewerkstelling en kan zodoende geen ander licht werpen op de hierboven gedane vaststellingen. Uw stelling dat u België als uw land beschouwt, kan het behoud van uw status evenmin rechtvaardigen. Dit heeft u er trouwens niet van weerhouden het misdrijf in kwestie, dat als bijzonder ernstig gekwalificeerd is, te plegen.

Tot slot voegde u nog toe dat u verzekert dat u geen feiten meer zal plegen en geen stommiteiten meer zal uithalen omdat u het begrepen heeft. U stelde eveneens dat u zich engageert om u te integreren via werk en om ten laste genomen te worden door uw familie en u ook een cursus Frans voor anderstaligen zal volgen. U wordt verder opgevolgd door een psycholoog en dient dit te blijven op langere termijn. Tot slot werd opgemerkt dat u niet goed kan lezen of schrijven (zie antwoordstrook, vraag 4). Zij erop gewezen dat uw loutere verklaringen en de door u geuite intenties niet opwegen tegen bovenstaande vaststellingen en zodoende evenmin afbreuk doen aan het feit dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Wat betreft uw medisch-psychologische situatie werd hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd waarom deze het behoud van uw status niet kan rechtvaardigen. Dat u niet goed kan lezen of schrijven, kan tot slot geenszins aanvaard worden als verschoningsgrond voor het plegen van dermate ernstig misdrijf en uw gebrek aan schuldbesef, berouw en normbesef, zoals beschreven in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau van 17 oktober 2019. Te meer omdat uit dit vonnis blijkt dat u met uw slachtoffer meermaals schriftelijk contact opgenomen hebt, onder meer via SMS, met de bedoeling haar ervan te overtuigen bij u te blijven slapen. Op het moment van de feiten zelf, d.i. de verkrachting, heeft het slachtoffer zich, overeenkomstig dit vonnis, bovendien niet enkel verbaal, maar ook op verschillende manieren fysiek verzet tegen de feiten. Ook hieraan gaf u echter geen gehoor. Zodoende kan de door u aangevoerde beperkte lees- en schrijfvaardigheid uw daden op geen enkele wijze verschonen.

Op basis van alle elementen in uw dossier is het CGVS van oordeel dat u noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst Irak. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst Irak. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met zijn werkelijke situatie en de bestreden beslissing niet gebaseerd is op “*exacte gronden die in feite relevant en wettelijk toelaatbaar zijn.*” Verzoeker licht toe dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen eenvoudigweg kennis neemt van de veroordeling voor verkrachting, zonder rekening te houden met zijn specifieke omstandigheden. *In casu* licht het Commissariaat-generaal niet toe waarom zij geen rekening houdt met volgende elementen:

- het ontbreken van een strafblad van verzoeker;
- het gedrag van verzoeker in detentie (stuk 5);

- verzoeker heeft alle voorwaarden opgelegd door de rechtbank gevolgd en voldaan (stukken 3 en 4);
- verzoeker heeft zijn verantwoordelijkheid aanvaard en wil zijn schuld aan het slachtoffer en aan de samenleving betalen (stuk 5);
- verzoeker heeft een verzoek ingediend voor elektronisch toezicht;
- alle bevoegde diensten, waaronder de openbaar ministerie, gaven een positief en gunstig advies om elektronisch toezicht te verlenen (stukken 3 en 4);
- de mogelijkheden van re-integratie in de samenleving (stuk 5).

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening houdt met de huidige situatie in Irak, waar zijn leven nog steeds in gevaar is. Bovendien houdt het Commissariaat-generaal geen rekening met het feit dat het hele gezin van verzoeker in België woont.

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een document omschreven als "*Verzoeker identiteit*", een advies van de gevangenisdirecteur aangaande elektronisch toezicht, een advies van het openbaar ministerie aangaande elektronisch toezicht, een document "*attestation (article 961/1 du code judiciaire)*" ingevuld door verzoekers broer, de identiteitskaart van verzoekers broer, een document "*extrait intégral des données d'une entité enregistrée personne physique*" betreffende verzoekers broer, een document "*profession réglementée – restaurateur ou traiteur organisateur de banquets (040)*", een medisch attest, een arbeidscontract, drie attesten psychotherapie, een attest van ASBL Orchidée Rose dd. 3 februari 2020, een attest van mediantie dd. 29 september 2020, een loonfiche en een afbetalingsplan van de strafrechtelijke boete.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers vluchtelingenstatus ingetrokken omdat (i) hij op 17 oktober 2019 door de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 4 jaar (waarvan 6 maanden met uitstel gedurende 3 jaar onder voorwaarden) voor verkrachting gepaard gaande met geweld, dwang en bedreiging van een meerderjarige, niet kan betwijfeld worden dat het misdrijf waarvoor hij op 17 oktober 2019 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf betreft, uit zijn persoonlijk gedrag blijkt dat hij geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke, seksuele en psychische integriteit van anderen en dat hij er niet voor terugschrikt om geweld en dwang te gebruiken tegen jonge meisjes en vrouwen teneinde hen te dwingen om seksuele handelingen te stellen, bovendien blijkt dat hij niet één, maar meerdere jonge meisjes, soms niet ouder dan 14 of 15 jaar, op dergelijke manier had benaderd en tenslotte blijkt dat hij geen schuldinzicht noch berouw heeft van zijn daden, zijn gedrag dan ook getuigt van een gebrek aan normbesef en een volgehouden gevaarlijke persoonlijkheid waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat hij dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen en dan ook blijkt dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet en (ii) hij geen elementen aanbrengt die het behoud van zijn vluchtelingstatus wettigen daar (1) de door hem ingeroepen vrees ten aanzien van zijn herkomstland en de door hem ingeroepen PTSD als gevolg van zijn gevangenschap geen afbreuk doen aan het feit dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet, doch mee in rekening worden gebracht bij de beoordeling van het terugkeeraadvies in zijn hoofde, (2) zijn medisch-psychologische situatie op basis van zijn verklaringen en de door hem neergelegde documenten (een uittreksel uit zijn medisch dossier dd. 9/11/2020 en een 'uitgebreid deskundigenrapport met het oog op elektronisch toezicht' dd. 12/10/2020) niet kan weerhouden worden als verschoningsgrond voor het feit dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd dan wel voor het feit dat hij een gevaar vormt voor de samenleving aangezien nergens uit de door hem neergelegde documenten blijkt dat hij op het moment van het plegen van het misdrijf waarvoor hij krachtens het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau dd. 17 oktober 2019 veroordeeld werd niet toerekeningsvatbaar zou zijn geweest, op basis van zijn verklaringen en de informatie in deze documenten evenmin kan geconcludeerd worden dat hij niet langer een gevaar voor de samenleving zou vormen, hij zijn medisch-psychologische situatie, voor zover uit het betreffende vonnis kan worden afgeleid, bovendien niet als verzachtende omstandigheid heeft aangevoerd in het kader van zijn correctionele zaak en beide door hem aangebrachte medische stukken dateren van na het ernstig misdrijf waarvoor hij werd veroordeeld, dat plaatsvond op 6 mei 2019, alsook van na zijn veroordeling zelf, (3) ook zijn verklaringen dat hij dicht bij zijn familie en zijn neven wil blijven, dat hij vooruitzicht heeft op werk in de snackbar van zijn familie en dat hij België als zijn land beschouwt niets wijzigen aan het feit dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet en (4) de door hem geuite intenties, namelijk dat hij geen feiten meer zal plegen en

geen stommiteiten meer zal uithalen omdat hij het begrepen heeft, dat hij zich engageert om zich te integreren via werk en om ten laste genomen te worden door zijn familie en dat hij ook een cursus Frans voor anderstaligen zal volgen, evenmin afbreuk doen aan het feit dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet, het feit dat hij wordt opgevolgd door een psycholoog het behoud van zijn status evenmin kan rechtvaardigen en ook door hem aangevoerde beperkte lees- en schrijfvaardigheid zijn daden op geen enkele wijze kan verschonen.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus van 15 december 2020 (CG nr. 1514806), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Overeenkomstig artikel 57/6, §1, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1, §1 en §3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.”

Artikel 55/3/1, §3 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

2.6.1. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf.

De Raad bemerkt dat de wetgever de begrippen ‘bijzonder ernstig misdrijf’ en ‘gevaar voor de samenleving’ niet gedefinieerd heeft en dat de wil van de wetgever bijgevolg dient afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden. De Raad benadrukt dienaangaande dat in de Memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende

de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, op omstandige wijze uiteengezet wordt dat het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' geenszins beperkt is tot 'misdaden' in de zin van het Belgisch Strafwetboek: *"Artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip "crime", en niet "infraction". In de Belgische context verwijst het begrip "crime" op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens geopteerd voor het verzamelbegrip "infraction". Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen "crimes" in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als "bijzonder ernstig".*" (zie p. 16-17 van het wetsontwerp, DOC 54 1197/001). Voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' gaf de Staatssecretaris er immers *"de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten."* (zie p. 25 van het Verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, DOC 54 1197/003). Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een "misdaad" in de zin van het Belgisch Strafwetboek, en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het is de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor verzoeker veroordeeld werd, die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf'.

Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf. Uit de tekst van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 17 oktober 2019 door de rechtbank van eerste aanleg te Neuchâteau definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 4 jaar (waarvan 6 maanden met uitstel gedurende 3 jaar onder voorwaarden) voor verkrachting van een meerderjarige gepaard gaande met geweld, dwang en bedreiging. Uit voormeld vonnis blijkt dat verzoeker in de nacht van 6 op 7 mei 2019 een jonge vrouw van 20 jaar oud met geweld en onder dwang heeft verkracht. De rechtbank achtte de feiten die verzoeker ten laste werden gelegd als bewezen en wees bij de straftoemeting op de minachting van verzoeker voor de fysieke, seksuele en psychische integriteit van zijn slachtoffer, waarbij hij toevlucht nam tot geweld en dwang om een seksuele relatie op te leggen. De rechtbank stelde vast dat verzoeker geen enkel respect had voor de categorische en herhaaldelijke weigering van zijn slachtoffer en dat zijn gedrag onmetelijke schade toebracht aan zijn slachtoffer daar het ging om haar eerste seksuele ervaring. Verder werd bij de straftoemeting verwezen naar de schijnbare afwezigheid van spijt en verzoekers continue ontkenning en minimalisering van de feiten en dit tot de dag van de hoorzitting. Voorts werd nog opgemerkt dat deze jonge vrouw niet zijn enige slachtoffer was maar dat uit analyse van zijn telefoongesprekken blijkt dat hij reeds verschillende jonge meisjes, sommigen slechts 14 of 15 jaar oud, op een dergelijke manier heeft benaderd. Gelet op (1) het door verzoeker gebruikte geweld, (2) de aard en de objectieve ernst van de door hem gepleegde feiten, (3) de beoordeling van deze feiten door de rechtbank, (4) de gevolgen voor het slachtoffer en (5) de strafmaat, lijdt het dan ook geen twijfel dat het misdrijf waarvoor verzoeker op 17 oktober 2019 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf betreft. De Raad stelt overigens vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift de vaststelling dat het misdrijf waarvoor hij definitief werd veroordeeld bijzonder ernstig is, op zich niet betwist.

Gelet op de vaststellingen en overwegingen in het in kracht van gewijsde gegane vonnis van 17 oktober 2019, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bovendien op goede gronden dat uit verzoekers persoonlijk gedrag blijkt dat hij geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke, seksuele en psychische integriteit van anderen, dat hij er niet voor terugschrikt om geweld en dwang te gebruiken tegen jonge meisjes en vrouwen teneinde hen te dwingen om seksuele handelingen te stellen en dat – gelet op het feit dat hij niet één, maar meerdere jonge meisjes, soms niet ouder dan 14 of 15 jaar, op dergelijke manier had benaderd en gezien hij geen schuldinzicht noch berouw heeft van zijn daden – zijn gedrag getuigt van een gebrek aan normbesef en een volgehouden gevaarlijke persoonlijkheid waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat hij dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen, en kon de commissaris-generaal op basis van dit vonnis, daarbij tevens rekening houdend met de aard van de daad, de omvang van de gevolgen, de wijze waarop het misdrijf werden gesteld, de vraag of de meerderheid van de rechtspraak de daad als een ernstig misdrijf beschouwt, de strafmaat alsmede de motieven van de dader voorts terecht vaststellen dat verzoeker een gevaar vormt voor de

samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker aangehaalde argumenten en neergelegde documenten kunnen het behoud van zijn vluchtelingenstatus niet wettigen. De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar dienaangaande in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: *“Uit uw schriftelijke verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Irak vreest voor uw leven en de oorlog aldaar. Op bescherming van de Iraakse autoriteiten zal u niet kunnen rekenen, want zij hebben u nooit beschermd. Net daarom is uw familie uit Irak gevlucht. U kan zich een leven in Irak ook niet voorstellen aangezien uw hele familie in België politiek asiel gekregen heeft. Bovendien lijdt u aan PTSD als gevolg van gevangenschap door IS. U bent hiervan nog niet genezen en de heroverweging van uw verblijfsrecht in België doet het leed herleven (zie antwoordstrook, vraag 1-2). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, doet geen van de door u aangevoerde elementen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en het feit dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. De door u ingeroepen vrees ten aanzien van uw herkomstland en de door u ingeroepen PTSD als gevolg van uw gevangenschap worden mee in rekening gebracht bij de beoordeling van het terugkeeraadvies in uw hoofde, maar kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw medisch-psychologische situatie kan op basis van uw verklaringen en de door u neergelegde documenten, een uittreksel uit uw medisch dossier d.d. 9/11/2020 en een ‘uitgebreid deskundigenrapport met het oog op elektronisch toezicht’ d.d. 12/10/2020, niet weerhouden worden als verschoningsgrond voor het feit dat u een ernstig misdrijf heeft gepleegd dan wel voor het feit dat u een gevaar vormt voor de samenleving. Nergens uit de door u neergelegde documenten blijkt immers dat u op het moment van het plegen van het misdrijf waarvoor u krachtens het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau d.d. 17 oktober 2019 veroordeeld werd niet toerekeningsvatbaar zou zijn geweest. Evenmin kan op basis van uw verklaringen en de informatie in deze documenten geconcludeerd worden dat u niet langer een gevaar voor de samenleving zou vormen. Voorts zij trouwens opgemerkt dat u uw medisch-psychologische situatie, voor zover uit het betreffende vonnis kan worden afgeleid, niet als verzachtende omstandigheid heeft aangevoerd in het kader van uw correctionele zaak. Beide door u aangebrachte medische stukken dateren tot slot ook van na het ernstig misdrijf waarvoor u werd veroordeeld, dat plaatsvond op 6 mei 2019, alsook van na uw veroordeling zelf.*

Ter behoud van uw status voerde u in uw schriftelijke verklaringen aan dat u dicht bij uw familie en uw neven wil blijven, u vooruitzicht heeft op werk in de snackbar van uw familie en u België als uw land beschouwt (zie antwoordstrook, vraag 3). Ter staving van uw verklaringen aangaande uw toekomstige tewerkstelling legde u een kopie van een arbeidscontract van onbepaalde duur voor. Geen van deze redenen wijzigt echter iets aan bovenstaande vaststellingen en het feit dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Het loutere feit dat u dicht bij uw familie wil blijven en vooruitzicht heeft op werk ondermijnt op geen enkele wijze bovenstaande vaststellingen noch de conclusie dat u een gevaar vormt voor de samenleving. De door u neergelegde kopie van een arbeidscontract van onbepaalde duur bevat eveneens louter informatie over uw tewerkstelling en kan zodoende geen ander licht werpen op de hierboven gedane vaststellingen. Uw stelling dat u België als uw land beschouwt, kan het behoud van uw status evenmin rechtvaardigen. Dit heeft u er trouwens niet van weerhouden het misdrijf in kwestie, dat als bijzonder ernstig gekwalificeerd is, te plegen.

Tot slot voegde u nog toe dat u verzekert dat u geen feiten meer zal plegen en geen stommiteiten meer zal uithalen omdat u het begrepen heeft. U stelde eveneens dat u zich engageert om u te integreren via werk en om ten laste genomen te worden door uw familie en u ook een cursus Frans voor anderstaligen zal volgen. U wordt verder opgevolgd door een psycholoog en dient dit te blijven op langere termijn. Tot slot werd opgemerkt dat u niet goed kan lezen of schrijven (zie antwoordstrook, vraag 4). Zij erop gewezen dat uw loutere verklaringen en de door u geuite intenties niet opwegen tegen bovenstaande vaststellingen en zodoende evenmin afbreuk doen aan het feit dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Wat betreft uw medisch-psychologische situatie werd hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd waarom deze het behoud van uw status niet kan rechtvaardigen. Dat u niet goed kan lezen of schrijven, kan tot slot geenszins aanvaard worden als verschoningsgrond voor het plegen van dermate ernstig misdrijf en uw gebrek aan schuldbesef, berouw en normbesef, zoals beschreven in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau van 17 oktober 2019. Te meer omdat uit dit vonnis blijkt dat u met uw slachtoffer meermaals schriftelijk contact opgenomen hebt, onder meer via SMS, met de bedoeling haar ervan te overtuigen bij u te blijven slapen. Op het moment van de feiten zelf, d.i. de verkrachting, heeft het slachtoffer zich, overeenkomstig dit vonnis, bovendien niet enkel verbaal, maar ook op verschillende manieren fysiek verzet tegen de feiten. Ook hieraan gaf u

echter geen gehoor. Zodoende kan de door u aangevoerde beperkte lees- en schrijfvaardigheid uw daden op geen enkele wijze verschonen.” Gelet op deze uitgebreide motivering, kan verzoeker in het verzoekschrift bezwaarlijk ernstig volhouden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met zijn werkelijke situatie en specifieke omstandigheden.

Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen argumenten bij die voorgaande appreciatie in een ander daglicht kunnen stellen. Dat verzoeker voor zijn veroordeling van 17 oktober 2019 een blanco strafregister had, zijn gedrag in detentie, het feit dat hij aan alle voorwaarden opgelegd door de rechtbank heeft voldaan, het gegeven dat hij naar eigen zeggen thans zijn verantwoordelijkheid aanvaardt en zijn schuld aan het slachtoffer en aan de samenleving wil betalen, het feit dat zowel de gevangenisdirectie als het openbaar ministerie een positief en gunstig advies hebben gegeven om elektronisch toezicht te verlenen en zijn mogelijkheden tot re-integratie in de samenleving, zoals ook moet blijken uit de aan het verzoekschrift gevoegde documenten, doen immers geen enkele afbreuk aan de bijzondere ernst van de feiten waarvoor verzoeker werd veroordeeld, noch aan de beoordeling dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. De Raad benadrukt te dezen dat artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet enkel vereist dat het Commissariaat-generaal vaststelt dat een vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf, hetgeen *in casu* is gebeurd in een beslissing die afdoende met redenen werd omkleed. Ook artikel 14, lid 4, b) van de Kwalificatierichtlijn stelt louter dat de vluchtelingenstatus van een persoon kan worden ingetrokken omdat *“hij een gevaar vormt voor de samenleving van die lidstaat, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.”* Hieruit volgt dat bij de beoordeling van het “gevaar voor de samenleving” een oorzakelijk verband moet worden aangetoond tussen het bijzonder ernstig misdrijf waarvoor verzoeker veroordeeld werd en de bedreiging die daaruit voortvloeit. Er moet bovendien een dreiging uitgaan van de persoon van de verzoeker omwille van het specifieke misdrijf dat hij gepleegd heeft. Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf, maar ook met andere relevante factoren zoals de waarschijnlijkheid van het gevaar voor recidive en de persoonlijkheid van de dader. *In casu* blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal bij het bepalen of verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving onder meer rekening heeft gehouden met de aard van de gepleegde feiten, met de objectieve ernst van de gestelde daden, met het gebruikte geweld, met de gevolgen voor het slachtoffer, met de individuele verantwoordelijkheid van verzoeker en met de strafmaat die gehanteerd werd, en dat het Commissariaat-generaal afdoende heeft gemotiveerd dat uit verzoekers persoonlijk gedrag blijkt dat hij geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke, seksuele en psychische integriteit van anderen, dat hij er niet voor terugschrikt om geweld en dwang te gebruiken tegen jonge meisjes en vrouwen teneinde hen te dwingen om seksuele handelingen te stellen en dat zijn gedrag getuigt van een gebrek aan normbesef en een volgehouden gevaarlijke persoonlijkheid waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat hij dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. De door verzoeker gepleegde feiten zijn bijzonder ernstig en zijn gedragingen vormen een rechtstreekse bedreiging voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking. Uit de aard en de bijzondere ernst van de feiten blijkt dat verzoeker door toedoen van zijn persoonlijk gedrag een gevaar vormt voor de samenleving. Verzoekers reclasseringsplan, het feit dat hij vooruitzicht heeft op werk in de snackbar van zijn broer, het gegeven dat hij wordt opgevolgd door een psychotherapeut, het feit dat hij is ingeschreven voor alfabetiseringslessen en het feit dat hij zijn slachtoffer wil vergoeden, tonen op zich geenszins aan dat hij geen gevaar voor de samenleving zou vormen en kunnen dan ook geen ander licht werpen op de motieven om zijn vluchtelingenstatus in te trekken, *i.e.* de vaststelling dat hij een gevaar vormt voor de samenleving in België omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet. Ook het loutere gegeven dat het risico op recidive door de gevangenisdirectie als voldoende ondervangen wordt geacht, doet geen enkele afbreuk aan de ernst van de door verzoeker gepleegde feiten waarvoor hij definitief veroordeeld werd, betekent *an sich* evenmin dat er geen risico bestaat dat hij zich in de toekomst niet meer zal bezondigen aan nieuwe strafbare feiten en verandert niets aan het besluit dat de omstandigheden die tot zijn veroordeling hebben geleid erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een persoonlijk gedrag en handelen dat onbetwistbaar een actueel gevaar vormt voor de samenleving, wat de intrekking van de vluchtelingenstatus rechtvaardigt.

Dat de familie van verzoeker in België woont verandert niets aan dit besluit. In zoverre verzoeker zich te dezen beroept op een schending van artikel 8 EVRM, benadrukt de Raad vooreerst dat verzoekers gezinssituatie in België niets afdoet aan de ernst van het misdrijf waarvoor hij veroordeeld werd en

evenmin afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toelaat de vluchtelingenstatus in te trekken. Dergelijke intrekking wordt uitdrukkelijk toegestaan door artikel 14.4 van voormelde richtlijn 2011/95/EU. Nergens in voornoemde richtlijn wordt gesteld of bepaald dat een intrekking van de vluchtelingenstatus niet mogelijk is of zou zijn wanneer de familieleden van de betrokken vluchteling tevens op het grondgebied van dezelfde lidstaat verblijven. Artikel 23 van dezelfde richtlijn stelt weliswaar dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar dit belet de commissaris-generaal aldus niet om de vluchtelingenstatus van een persoon in te trekken wanneer de constitutieve voorwaarden van artikel 14.4 van de richtlijn 2011/95/EU *juncto* artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet vervuld zijn, hetgeen *in casu* het geval is. Verzoeker gaat er in deze overigens aan voorbij dat de bestreden beslissing er op geen enkele wijze toe strekt een inmenging in zijn familie- of privéleven uit te maken, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn. De bestreden beslissing strekt er immers op geen enkele wijze toe het familieleven van verzoeker te verhinderen of te bemoeilijken. Evenmin heeft de bestreden beslissing tot gevolg dat verzoeker feitelijk gescheiden wordt van zijn familie. Immers, niettegenstaande in de bestreden beslissing een advies wordt gegeven over de verenigbaarheid van een eventuele verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, welk advies een wettelijke verplichting is die uitdrukkelijk wordt opgelegd door artikel 55/3/1, §3 van de Vreemdelingenwet, houdt de bestreden beslissing enkel in dat verzoekers vluchtelingenstatus wordt ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet en bevat deze zelf geen verwijderingsmaatregel. Het is dus pas op het ogenblik dat ten aanzien van verzoeker daadwerkelijk een verwijderingsmaatregel wordt genomen, die als een afzonderlijke beslissing kan worden aangevochten, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven zich opdringt en dus niet, zoals *in casu*, bij de beoordeling van de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus. Om deze reden wordt de schending van artikel 8 EVRM in het kader van onderhavige procedure niet dienstig aangevoerd.

Waar verzoeker nog een gegronde vrees voor vervolging aanhaalt in geval van terugkeer naar Irak en stelt dat zijn leven er nog altijd in gevaar is, benadrukt de Raad dat de vrees die verzoeker stelt te koesteren in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst op zich irrelevant is bij de beoordeling of verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt overigens duidelijk dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen rekening heeft gehouden met de door verzoeker aangehaalde vrees, doch hierbij terecht wordt opgemerkt dat deze geen enkele afbreuk doet aan het feit dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet. De door verzoeker aangehaalde vrees in geval van terugkeer naar Irak wordt wel meegenomen bij de formulering van het advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad verwijst dienaangaande naar hetgeen volgt.

2.6.2. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6, eerste lid, 12° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/3/1, §3 van diezelfde wet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van artikel 55/3/1, § 1, een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.

In het arrest *M. tegen Tsjechië en X. en X. tegen België*, van 14 mei 2019, in de gevoegde zaken C-391/16, C77 / 17 en C-78/17, oordeelde het Europees Hof van Justitie dat “*artikel 14, leden 4 tot en met 6, van richtlijn 2011/95 niet aldus kan worden uitgelegd dat de intrekking van de vluchtelingenstatus of de weigering deze status te verlenen tot gevolg heeft dat de betrokken derdelander of staatloze die voldoet aan de materiële voorwaarden van artikel 2, onder d), van die richtlijn, gelezen in samenhang met de bepalingen van hoofdstuk III ervan, de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 1, afdeling A, van het Verdrag van Genève wordt ontzegd, waardoor hem de internationale bescherming zou worden onthouden die hem krachtens artikel 18 van het Handvest moet worden geboden met inachtneming van dat verdrag.*” (§100).

Hieruit volgt dat een intrekking van deze status in toepassing van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 14, §4 van Richtlijn 2011/95/EU, de verzoeker zijn hoedanigheid als vluchteling niet doet verliezen (§§ 98, 99 en 110). Immers “*Zoals uitdrukkelijk is bepaald in artikel 14, lid 6, van richtlijn 2011/95, zijn of blijven die personen evenwel in het genot van*

een aantal rechten die zijn vastgelegd in het Verdrag van Genève" (§ 99). Bovendien "[kunnen] dergelijke personen niet (...) worden teruggeleid op grond van artikel 21, lid 2, van richtlijn 2011/95 indien zij daardoor het risico zouden lopen dat hun in artikel 4 en artikel 19, lid 2, van het Handvest neergelegde grondrechten worden geschonden." (§110).

Het in artikel 21, lid 2 opgenomen non-refoulement beginsel kan niet gelijkgesteld worden met een bescherming tegen elke verwijderingsmaatregel, maar geldt slechts wanneer in hoofde van verzoeker een risico bestaat te zullen worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke behandeling bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

In casu is het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar Irak. Dit impliceert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat in hoofde van verzoeker op heden nog steeds een nood aan internationale bescherming dient te worden aangenomen. De verwijzing in het verzoekschrift naar de gegronde vrees voor vervolging die verzoeker stelt te koesteren en hiermee samenhangend de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM, is *in casu* dan ook niet dienstig.

Volledigheidshalve merkt de Raad nogmaals op dat in het kader van huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over de intrekking van de vluchtelingenstatus, en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer. Niettegenstaande in de bestreden beslissing een advies wordt gegeven over de verenigbaarheid van een eventuele verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, welk advies een wettelijke verplichting is die uitdrukkelijk wordt opgelegd door artikel 55/3/1, §3 van de Vreemdelingenwet, bevat deze beslissing immers geen verwijderingsmaatregel. Het advies van de commissaris-generaal gaat slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet zodat het advies geen aanvechtbare rechtshandeling vormt (RvS, arrest nr. X van 24 mei 2016). Het is pas wanneer de minister of zijn gemachtigde, die niet gebonden is door het advies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in hoofde van verzoeker toch zou overgaan tot een verwijderingsmaatregel dat verzoeker te gepasten tijde, indien hij desgevallend in kennis wordt gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten, middels het indienen van een annulatieberoep de mogelijke schending kan opwerpen van artikel 3 EVRM.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat zich actueel een intrekking van de vluchtelingstatus opdringt daar niet kan betwijfeld worden dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

2.8. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS